

Svar (14/1 92):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg kan oplyse, at Forsvarsministeriet ved skrivelse af 13. december 1991 har fremsendt et orienterende aktstykke til Finansudvalget, hvoraf fremgår, at Forsvarsministeriet ikke længere vil have behov for at anvende Finansudvalgets bemyndigelse – givet ved aktstykke nr. 177 af 18. april 1990 – til sammen med Aalborg-Nørresundby Kørelærerforening at etablere et aktieselskab, hvis formål skulle være at erhverve og drive et køreteknisk anlæg i Ålborg.

Sagens nærmere hændelsesforløb fremgår således af ovennævnte redegørelse til Finansudvalget, der netop er blevet offentliggjort dags dato. Kopi af ovennævnte aktstykke nr. 91 vedlægges til orientering (ikke optrykt her).

Spm. nr. S 316

Til *udenrigsministeren (19/12 91)* af:

Jens Thoft (SF):

»Vil udenrigsministeren udarbejde en gennemgang af de faktiske nedrustningsskridt, som landene i den tidligere Warszawapagt og landene i NATO allerede har foretaget, samt oplyse, hvilke nedrustningsskridt disse lande har bebudet for de kommende år, herunder hvorledes forsvarsudgifterne udvikler sig fra 1991 til 1992, som det fremgår af landenes finanslove?«

Begrundelse

Danmark har som et af de få lande øget forsvarsudgifterne efter NATO's definition i de seneste tre år. Eftersom en lang række NATO-lande er i gang med at skære betydeligt i forsvarsudgifterne, bør disse tiltag inddrages i de danske overvejelser om forsvarsudgifternes størrelse.

Svar (13/1 92):

Statsministeren (Poul Schlüter):

På baggrund af den fundamentalt ændrede politiske og sikkerhedspolitiske udvikling i Europa foregår der både i landene i den tidligere Warszawapagt og i NATO-landene overvejelser om strukturtilpasninger af de militære styrker. Hos NATO-landene udgør det nye

strategiske koncept, der blev vedtaget på topmødet i Rom i november 1991, rammen for disse overvejelser. Det er imidlertid ikke muligt i dag at bedømme det endelige udfald af de nævnte overvejelser.

Hvad angår de nukleare våben, har der fundet faktiske nedrustningsskridt sted ved gennemførelsen af INF-aftalen fra 1987. Herudover er der fra vestlig side som bekendt bebudet bortskaffelse af de landbaserede kontrækkende missiler og artillerigranater med nuklear ladning, ligesom man fra amerikansk side har besluttet at trække alle taktiske nukleare våben tilbage fra overfladeskibe, angrebsubåde og landbaserede flådefly. Mange af disse våben vil blive destrueret. I tilgift vil antallet af flyleverede atomvåben i NATO's europæiske beholdninger blive stærkt reduceret. Den samlede vestlige reduktion af substrategiske atomvåben vil være ca. 80 pct.

Som bekendt har det tidligere Sovjetunionen og USA indgået en aftale, der indebærer væsentlige reduktioner af de strategiske atomvåben (START-aftalen). Aftalen er fortsat ikke ratificeret. Det er konstateret, at der endnu i december 1991 er foregået en tilgang til og modernisering af det tidligere Sovjetunionens strategiske atomvåben.

Egentlige nedrustningsreduktioner i de konventionelle væbnede styrker i Europa er efter det foreliggende ikke gennemført på nuværende tidspunkt og vil næppe finde sted, før CFE-traktaten er trådt i kraft. Dette hænger sammen med, at CFE-reduktionerne beregnes i forhold til deltagerstaternes beholdninger pr. 19. november 1990, der derved er fastfrosset indtil traktatens ikrafttræden. CFE-reduktionerne vil på det foreliggende grundlag, og når reduktionsperioden på 40 måneder er udløbet, omfatte reduktion af i alt ca. 57.000 våbensystemer for landene inden for den tidligere Warszawapagt og ca. 2.000 våbensystemer inden for NATO.

For det tidligere Sovjetunionens område vil der formentlig skulle ske yderligere reduktioner som følge af, at den fortsatte våbenproduktion har medført en betydelig tilgang af nyt materiel. De samlede sovjetiske beholdninger øst og vest for Ural er derfor nu større end på tidspunktet for CFE-traktatens underskrivelse. Selv om Sovjetunionen i de seneste to år har skåret våbenproduktionen kraftigt ned, er der